

عنوان مقاله:

توان مندی های اقلیم آسایش، راهبردی مناسب جهت توسعه گردشگری (مطالعه موردی: خراسان رضوی)

محل انتشار:

فصلنامه نگرش های نو در جغرافیای انسانی، دوره 4، شماره 1 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

محمد حسن هجرتی - استادیار گروه جغرافیا، دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد

رضا اسماعیلی - دکترای اقلیم شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد، عضو باشگاه پژوهشگران جوان

اکرم صابر حقیقت - کارشناس ارشد جغرافیای طبیعی

خلاصه مقاله:

چکیده در این تحقیق سعی شده تا با استفاده از شاخص دما-فیزیولوژیک PET به ارزیابی و شناسایی محدوده های آسایش اقلیمی در سطح خراسان رضوی پرداخته شود. بدین منظور در یک دوره آماری ۲۲ ساله، چهار شهر مشهد، قوچان، سبزوار و گناباد در مقیاس روزانه مورد ارزیابی قرار گرفته اند. نتایج حاصل نشان می دهد دوره بدون تنش فیزیولوژیکی یا آسایش اقلیم، کوتاه بوده و برای شهر مشهد ۳۷، سبزوار ۴۲، گناباد ۳۶ و قوچان ۵۱ روز از سال می باشد. نتایج تحلیل ماهانه که بر اساس کیفیت اقلیم آسایشی صورت گرفته نشان می دهد مناسب ترین زمان سفر به شهر مشهد اردیبهشت و مهر ماه است. شهر سبزوار فقط اردیبهشت ماه و گناباد در طی آبانماه جهت فعالیت های گردشگری مناسب هستند. طبق نتایج حاصله بهترین شرایط اقلیم آسایشی قوچان در خرداد و مهرماه به وقوع می پیوندد. به نظر می رسد جهت مقصد گزینی سفرهای تابستانی، شهر مشهد و به خصوص قوچان (نواحی شمالی استان) از شرایط بهتری برخوردارند.

کلمات کلیدی:

واژگان کلیدی: اقلیم آسایشی، گردشگری، شاخص دمای معادل فیزیولوژیک، خراسان رضوی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1745150>

